

Ved Udgangen af Regnskabsaaret 1916—17 udviste Lønningsfondens Status et samlet Underskud paa 165,748 Kr. 73 Øre, se Bilaget. Heri maa dog fragaa et Beløb af 60,501 Kr. 36 Øre, der er indkommet ved Afgifter uden særlig angivet Øjemed af de før Lovens Ikrafttræden besatte Embeder, men som endnu ikke var overført til Lønningsfondens Status. Underskudet bliver herefter 105,247 Kr. 37 Øre. Herved maa dog endnu bemærkes, at der ved det nævnte Regnskabsaars Slutning henstod uberigtiget Opgørelse af Vakanceregnskaber for en stor Del af de efter Lovens Ikrafttræden ledigblevne Embeder, og at der heraf henstaa uberigtiget et betydeligt Tilsvær fra Lønningsfonden. Endvidere maa det til Bedømmelse af Resultatet bemærkes, at der pr. 31. Marts 1917 endnu ikke var kommet til Udbetaling det fjerde Kvartalstilskud for Aaret 1916—17 til de under Lovens § 1 g. og 1 i. hørende Tilskudsemployer, ligesom den endelige Afregning med de under Lønningsordningen fuldt indgaaede Embeder for det samme Aar ikke var foretaget paa dette Tidspunkt.

I Overensstemmelse med hvad der var Tanken ved Lovens Gennemførelse er de i de enkelte Stifter fremkomne Underskud blevet dækkede midlertidig ved Laan af Stiftsmidlerne. Men ud derover er der i det forløbne Tidsrum til Afholdelse af Udgifterne ved Opførelse af nye Præstegaardsbygninger saavel som til større Istandsættelsesarbejder ved disse og deres Forsyning med Støbegods optaget Embederslaan til et samlet Beløb af 714,439 Kr. 68 Øre. Lønningsfondene har derhos overtaget de fra gammel Tid paa Præstegaarde hvilende Indløsningssummer, efterhaanden som Embederne er indgaaede under Lønningsordningen, til et samlet Beløb af 244,582 Kr. 47 Øre, hvoraf 63,055 Kr. 30 Øre har maattet udredes kontant og 4,900 Kr. henstod uberigtiget, medens Resten er afholdt ved Overtagelse af de af de vedkommende Præster til Indløsningssommernes Udredelse optagne Laan.

Ved de Beregninger, som laa til Grund for Loven af 14. Marts 1913, var det forudsat, at de forhaandenværende Midler skulde uden Tilskud andet Steds fra kunne afholde de fastsatte Lønninger og Lønningsfondenes øvrige Udgifter. Men da det ved Lovens § 1 i blev bestemt, at ingen Præst efter den 1. April 1917 maatte lønnes lavere end med 3die Klasses Løn, og det ikke kunde fastsættes, at Præster, der

var ansat ved Lovens Ikrafttræden, og som havde en større Indtægt, end der vilde have tilkommet dem efter Lovens Regler, skulde indbetale Overskudet, var det forudset som en nødvendig Følge, at Lønningsfondens Status i den første Række Aar maatte udvise et Underskud. Selv om man efter det foran anførte ikke paa det nuværende Tidspunkt kan opgive dette Underskuds nøjagtige Størrelse, tør det dog siges, at det bliver mindre end paa regnet. Hertil kommer, at der i Stiftsmidlernes Reserve- og Administrationsfonds, som ved Lovens Ikrafttræden tilsammen udgjorde 273,015 Kr. 66 Øre, er opsamlet siden da 233,831 Kr. 95 Øre, saaledes at det samlede Beløb i disse Fonds den 31. Marts 1917 udgjorde 506,847 Kr. 61 Øre, hvoraf dog en ikke uvæsentlig Del skyldes de ved Obligationers Udtrækning og Indkøb af nye Obligationer indvundne Kursdifferencer. Disse Fonds vil fuldt ud kunne dække det forhaandenværende Underskud. Imidlertid er det Tidsrum, der er forløbet siden Lovens Ikrafttræden, saa kort, og Forholdene i dette har været saa ekstraordinære — navnlig som Følge af de høje Kapiteltakster —, at man ikke paa det foreliggende Grundlag tør tilraade at gaa til en egentlig Revision af Lønningsloven, men mener at burde indskrænke sig til at foreslaa en mindre Forbedring af de to nederste Lønningsklassers Lønninger, for 3die Lønningsklassens Vedkommende i Overensstemmelse med, hvad der allerede udtaltes Ønsker om ved Lovens Behandling i 1913, og for 2den Lønningsklassens Vedkommende væsentlig for at bringe denne Lønningsklassens Lønninger i det rette Forhold til 3die Klasses og til iøvrigt at søge ændret Loven paa de Punkter, hvor det efter de indvundne Erfaringer maa anses for særlig ønskeligt.

Med Hensyn til de enkelte §§ i Lovforslaget skal man derhos fremsætte følgende Bemærkninger:

ad §§ 1—3.

Ministeriet har i Henhold til det oplyste ment, at det foreliggende Resultat giver tilstrækkeligt Grundlag til en beskedent Forhøjelse af de laveste Lønninger, og man har derfor foreslaaet, at samtlige Embeder i de to laveste Lønningsklasser forhøjes med 200 Kr.

De residerende Kapellanier paa Landet og Kaldskapellanier, der har været delt i 2 Lønklasser, lønnes i 1ste Klasse